

opusdei.org

„Opus Dei je ono što se događa u životima njegovih članova“

Intervju s Fernandom Zaidan Lopes, diplomiranom kemičarkom (Brazil, 1986.) i predsjednicom Pripremnog odbora za stogodišnjicu Opusa Dei (2028.-2030.) posljednje četiri godine. U razgovoru za “Mundo Cristiano” u Rimu, objašnjava prirodu svog rada i glavne izazove ovog međunarodnog projekta.

29.10.2025.

Dijelovi intervjua

- U susret stogodišnjici Opusa Dei
 - Zahvaljivanje, traženje oprosta
 - Promjene tijekom vremena
 - Uloga žena sto godina kasnije
-

U SUSRET STOGODIŠNJICI

Dio ste pripremnog odbora za stotu obljetnicu Opusa Dei u Rimu. Tko je u odboru? Koji su bili kriteriji za njihov odabir?

Središnji pripremni odbor za stogodišnjicu Opusa Dei osnovan je u prosincu 2020. kako bi se pokrenula proslava i započelo razmišljanje o njoj. Naša polazna točka bilo je ovo pitanje: kako možemo bolje služiti svakoj osobi, Crkvi i svijetu iz karizme Opusa Dei?

Tim, sastavljen od četiri žene i tri muškarca koji žive u Rimu – kako bi se olakšao zajednički rad – iz različitih kultura, generacija i profesionalnih pozadina, trebao je potaknuti naše razmišljanje o načelima koja će inspirirati proslavu, smjerovima djelovanja, mogućim projektima i vremenskim okvirima. Raznolikost uključenih perspektiva obogatila ga je od samog početka.

U početku su odbor činili Juan Manuel Mora (koordinator), Isabel Troconis, Santiago Pérez de Camino, Jaime Cárdenas, Marta Isabel González i Mónica Herrero. Kasnije su se pridružile Linda Corbi i Gema Bellido, zamijenivši Martu i Mónicu koje su napustile Rim. Ja sam predsjednica odbora.

**Na čemu radite sada, tri godine prije datuma stogodišnjice?
Planirate li konkretne događaje ili**

se više radi o definiranju temeljnih načela?

Do sada smo, uz vodstvo Središnjeg savjetodavnog i Generalnog vijeća, upravnih tijela koja savjetuju Prelata, odredili tri prioritetna područja: široko promišljanje, slušanje svih i doprinos profesionalizaciji inicijativa društvenog utjecaja inspiriranih porukom Opusa Dei, s naglaskom na formaciji u temama vezanim uz građanstvo i socijalni nauk Crkve.

Od samog početka, stotu obljetnicu smo zamišljali kao svečanu i plodonosnu, proslavu i poziv na djelovanje, kako bi svatko od nas iz ovog procesa izašao osobno preobražen i kako bi se ta transformacija mogla vidjeti u cijeloj instituciji. Jedan konkretan primjer je ono što smo upravo doživjeli s regionalnim skupštinama, koje su bile prostor za globalno promišljanje o tome kako možemo bolje služiti

Crkvi i društvu, s preko 50 tisuća ljudi koji su izravno sudjelovali. Zaključci do kojih smo došli izvedeni su iz osobnih prijedloga koje smo primili i pomoći će u inspiriranju evangelizacijskog djelovanja članova i formativnih projekata Opusa Dei u nadolazećim godinama.

Nakon početne faze slušanja, ulazimo u fazu bližih priprema, u kojoj se u različitim zemljama formiraju lokalni odbori za stogodišnjicu kako bi radili na prijedlozima prilagođenim okolnostima i osobitostima svakog mjesta.

Velik dio posla koji ćemo sada obavljati iz Rima bit će podrška i pratnja lokalnim timovima, kako bi svaka osoba mogla živjeti stogodišnjicu tamo gdje se nalazi, u svom kontekstu. Nadamo se da će ovo putovanje zapaliti svjetlo u

srcima svih, kako bismo svi osjetili i zapravo bili dio stogodišnjice.

ZAHVALJIVANJE, TRAŽENJE OPROSTA

Među mogućim fokusima vašeg rada (preispitivanje stanja, zahvaljivanje, traženje oprosta), što je najvažnije?

Naš glavni fokus je želja da zahvalimo Bogu za dar 100 godina otkako je nadahnuo novu karizmu za svoju Crkvu. To je kompatibilno s prepoznavanjem i ispravljanjem pogrešaka, učenjem i upuštanjem u avanturu budućnosti.

Osobno sam oduševljena – i vidim isto uzbuđenje kod ljudi oko sebe – što otkrivam i ponovno otkrivam kako božanska poruka koja me nekoć

nadahnjivala i ispunjavala moj život smislom može nastaviti osvjetljavati priče mnogih drugih ljudi i donositi plodove u odgovoru punom ljubavi kroz posao, obitelj, slobodno vrijeme i sva područja u kojima se naši životi odvijaju.

Mislim da fraza Ivana Pavla II. u pismu *Novo Millennio Ineunte* sažima sve to: „sjećajte se prošlosti sa zahvalnošću, živite sadašnjost s entuzijazmom i s povjerenjem gledajte u budućnost.“ Ove riječi vode nas od početka.

Postoji li nešto što treba poboljšati ili što bi se moglo istaknuti, iz perspektive okrenute prema van?

Svakako, postoji prostor za poboljšanje. Naš pristup je za sve, bez razlikovanja vanjskog i unutarnjeg. Današnji svijet, s polarizacijom oko nas i egzistencijalnim periferijama u kojima je toliko ljudi napušteno,

poziva nas sve da obnovimo svoju vjeru, dopuštajući Bogu da nam se obrati u najsvakodnevnijim situacijama; da razvijemo veću sposobnost za dijalog, prevladavajući individualizam i rastresenost; da iskreno težimo suradnji s drugima, približavajući se bližnjima u potrebi; da imamo poniznosti da prepoznamo vlastite granice bez preuveličavanja tuđih; i da budemo spremni graditi mostove u svakom trenutku.

Razmišljajući o tome što istaknuti, rekla bih da je ovo slavlje prilika za oslobađanje punog potencijala poruke posvećenja rada i svakodnevnog života, koju je sveti Josemaría primio i počeo dijeliti prije gotovo stotinu godina.

Hoćemo li vidjeti nove prijedloge za projekte s drugim institucijama ili ljudima u Crkvi?

Maloprije sam spomenula da našem svijetu trebaju ljudi spremni graditi

mostove i surađivati s drugima, izbjegavajući polarizaciju i individualizam. Taj stav otvorenosti i suradnje želimo unijeti u pripremu i proslavu stogodišnjice.

Otkad je sveti Josemaría primio božansku misiju osnivanja Opusa Dei, imao je pomoć i odnose s drugim crkvenim institucijama: madridskim biskupom, naravno, kao i svojim duhovnim pratiteljem, koji je bio isusovac, časnim sestrama samostana San Isabel i redovnicima koji su sudjelovali u akademskoj formaciji prvih svećenika.

Istovremeno, bio je vrlo jasan da je Djelo u svijetu da „služi Crkvi onako kako Crkva želi da joj se služi“ u svakom trenutku povijesti.

Budući da je Opus Dei njegov narod, u tom smislu novo leži u karizmi utjelovljenoj u životima mnogih muškaraca i žena svake generacije. Zato je sveti Josemaría pastoralni

fenomen Opusa Dei nazvao neorganiziranom organizacijom u kojoj je prioritet osobna inicijativa svakog pojedinca. Većina članova sudjeluje u životu svojih župa i (sa svog radnog mjesta) u raznim sektorima društva, doprinoseći ili vodeći aktivnosti s drugim katolicima, kršćanima i ljudima dobre volje koji možda ne dijele vjeru, ali dijele naše brige i želju da svijet učinimo boljim mjestom.

Kakvu ulogu imaju osnivačevi spisi u ovom ponovnom otkrivanju duha? Jesu li dovoljno iskorišteni?

U susret stogodišnjici, Prelat želi da više neobjavljenih tekstova svetog Josemarije bude dostupno svima, te su malo po malo, pisma i drugi spisi objavljeni na escriva.org.

Nesumnjivo, oni su živa i vrijedna referenca za vjernike Opusa Dei i mnoge druge ljude.

Dogodilo mi se, a često sam istu stvar čula i od drugih, da kada naiđem na ove tekstove, osjećam se kao da su napisani danas. Volim misliti da su, budući da su te riječi prožete Evandjeljem, istom kršćanskom porukom, poput sjemena koje još uvijek ima svoju moć i snagu. Na nama je da gnojimo i obrađujemo tlo kako bi sjeme moglo rasti, a priprema za stogodišnjicu može biti prilika da dopustimo da nas sveti Josemaría osobno izazove.

Jedan primjer je nova knjiga pod naslovom *Camino enamorado*, s izborom od 99 točaka iz Puta, najpoznatije knjige sv. Josemarije, s bilješkama za suvremenu publiku. Drugi reprezentativni slučaj bio je izazov korizme *Hallow 2025*. katoličke molitvene aplikacije, u kojem je korištena ista knjiga osnivača Opusa Dei, s komentarima i vođenim razmišljanjima priznatih osoba diljem svijeta.

PROMJENE TIJEKOM VREMENA

U dokumentu „Put prema stogodišnjici“ (siječanj 2024.), članovi Djela pozvani su da doprinesu svojim prijedlozima i podijele svoja iskustva. Kakvi su prijedlozi pristizali?

Primili smo mnoštvo tisuća izuzetno raznolikih prijedloga, nekih vrlo specifičnih, drugih širih, s globalnijim ili lokalnim primjenama. Ovo veliko sudjelovanje natjeralo me je da shvatim da Djelo zaista pripada svima.

Prelat, mons. Fernando Ocáriz, često nas podsjeća da se u stvarnosti Opusa Dei ne radi o zgradama ili institucionalnim inicijativama, već o onome što se događa u životima i

obiteljima svakog od njegovih članova.

Prijedlozi koje smo primili pokazuju gdje leže snovi toliko ljudi u Opusu Dei i njihovih prijatelja: u boljem utjelovljenju nekog aspekta te poruke kako bi se doprinijelo boljem svijetu, posebno podržavajući obitelji i mlade.

Hvala Bogu, mnogi od ovih prijedloga pokazuju želju za prepoznavanjem i doprinosom rješavanju društvenih potreba svakog mjesta. U svima njima postoji želja za služenjem, empatija s patnjom ljudi i predanost da se pomogne u njenom zacjeljivanju ili sprječavanju na bilo koji način.

Ljudi koji su u prošlosti, u nekom trenutku svog života, bili dio Djela, posebno su doprinijeli ovom procesu. Njihovi glasovi pomogli su nam da potpunije razumijemo prošlost i da razvijemo procese

poboljšanja kako bismo bolje pomogli svakoj osobi.

Može li stogodišnjica doprinijeti boljem razumijevanju uloge laika u Crkvi?

Vjerujem da ako svaka osoba, zbog svog stanja kao kršćanina, kao krštena osoba, ozbiljno shvati svoju predanost svetosti i evangelizaciji, uloga laika će zasjati sama po sebi. Bilo bi divno da stogodišnjica tome doprinese.

Predani kršćani, građani koji prakticiraju solidarnost, dobri članovi obitelji, dobri profesionalci... Oni grade Crkvu. Kroz formaciju i pratnju koju Djelo nudi, u susretu svake osobe s Bogom u svakodnevnom životu, želimo im pomoći da postanu sijačima mira i radosti u svim okruženjima, donoseći Kristovu ljubav u sve ljudske stvarnosti.

Što preporučujete članovima Opusa Dei kako bi se pripremili za stotu obljetnicu?

Sažela bih to ovako: „Budite spremni slušati i voljni odgovoriti.“ Evanđelje, nadahnuća Duha Svetoga, učenja Crkve, poruka svetog Josemarije i ljudi i okolnosti oko nas, sve nam to govori, izaziva nas i poziva na odgovor. Odgovor nekoga tko voli ovaj svijet i stoga nastoji razumjeti dinamiku koja ga oživljava, biti tamo na „samom izvoru promjene“, s nadom, bez straha od kontaminacije, bez nostalgije za prošlim vremenima.

Gledajući unaprijed u sljedećih sto godina Opusa Dei, s obzirom na to da je većina članova Djela u braku, možda će rad na inicijativama vezanim uz obitelj i na odgoju u afektivnosti biti prioritet. Doista, to se već događa u nekoliko zemalja. Mislite li da će pitanja vezana uz obitelj i brak dobivati

sve veću težinu u formiranju i prijedlozima Djela?

Oduševljena sam što mislim da, povodom stote obljetnice Djela, možemo produbiti naše razumijevanje braka kao božanskog poziva, kako ga je vidio osnivač Opusa Dei. Također sam uzbuđena zbog činjenice da će upravo supernumerariji i suradnici Djela, svjedočanstvom vlastitog života, moći odgovoriti na potrebe obitelji i brakova.

Jedan od prioriteta većine regionalnih skupština u zemljama u kojima je Djelo prisutno odnosio se na podršku brakovima i obiteljima te društveni doprinos koji oni predstavljaju. Jedan specifičan doprinos koji se od nas i dalje traži jest pratnja otvorena za sve, s formacijom prilagođenom okolnostima i kontekstu u kojem žive, s naglaskom na teme poput

bračne ljubavi, komunikacije unutar para, izgradnje zajedničkog obiteljskog projekta, bračnog jedinstva, komplementarnosti u različitosti, podrške u slučajevima razdvajanja, prisilne samačke zajednice, izazova koji se mogu pojaviti u procesu odgoja djece, brige za starije, rođake itd.

Kakva očekivanja vam postavlja novi papa Lav XIV.? Očekujete li nešto konkretno od njega?

Bilo je vrlo dirljivo doživjeti promjenu papinstva tijekom Jubileja nade i na putu prema stogodišnjici Djela. Dio nasljeđa svetog Josemarije odnosi se na ljubav prema Papi i Crkvi, i kada iskusite tu naklonost, shvatite da ona ne pripada samo vama; to je nasljeđe, obiteljska tradicija.

Živeći u Rimu, imala sam priliku biti vrlo bliska papi Franji i njegovim putovanjima, govorima i pozivima

cijelom Božjem narodu. Mogu reći da mi je "govorio" na poseban način kao Latinoamerikanki, iako vam Rim pomaže da imate univerzalno srce. Uvijek me dirne kada pomislim na posljednje trenutke kada sam mogla biti blizu njega, kada sam otišla u bolnicu Gemelli moliti s okupljenim vjernicima, i njegova posljednja pojavljivanja na Trgu svetog Petra tijekom Velikog tjedna.

U ranim danima pontifikata pape Lava XIV., impresivno je vidjeti jedinstvo i sklad – nikada jednoličnost – u Crkvi; kontinuitet usred raznolikosti izraza i likova. Mogu vam reći da, iako ga ne poznajem dobro, već ga volim i nastojim ga podržati u njegovoj misiji kroz vlastiti rad, kao što sam to pokušavala činiti i tijekom pontifikata pape Franje.

Na inauguracijskoj misi njegova pontifikata, zahvaljujući nekoliko

sretnih slučajnosti, imala sam priliku pročitati molitvu vjernika na portugalskom. Bila je vrlo kratka, ali mi je omogućila da svjedočim Papinim emocijama u tom trenutku, da se osjećam kao da me vidi, da vidim trg iz njegove perspektive, kao i da su kamere prenosile slavlje cijelom svijetu. Zaista je blago imati Papu, koji nas sve ujedinjuje i povezuje sa srcem Isusovim.

ULOGA ŽENA STO GODINA KASNIJE

Konkretno, kako se uloga žena obrađuje u stogodišnjici?

Svijet se u ovih sto godina mnogo promijenio, a neke od tih promjena povezane su s prisutnošću žena u prostorima gdje ih prije nije bilo. To

postavlja nove prilike i izazove za koje ne postoji jedinstven odgovor.

Drago mi je vidjeti da je osnivač Opusa Dei bio pionir u tom pogledu; uspio je prepoznati vrlo specifične karakteristike ženskog vodstva. I tako je sveti Josemaría potvrdio da su žene pozvane donijeti obiteljima, civilnom društvu, poslovnom svijetu, sveučilištima, javnom životu i Crkvi nešto jedinstveno za njih, što samo one mogu dati: *svoju blagu toplinu i neumornu velikodušnost, svoju ljubav prema detaljima, svoju oštroumnost i intuiciju...*

Osobno sanjam o napretku za žene koji ne uključuje prezir prema muškarcima ili sukob između njih dvoje. Izgradit ćemo nešto trajno i relevantno samo ako znamo poštovati i promicati dostojanstvo svih pojedinaca i suradnju među njima.

Kako Djelo doživljava proces ažuriranja statuta, koji je zatražio papa Franjo, a podudara se s ovim putem prema stotoj obljetnici?

Ovaj proces u Djelu proživjeli smo vrlo ujedinjeni s Prelatom i, svi zajedno s njim, vrlo ujedinjeni s Papom. Bilo je to trogodišnje putovanje, tijekom kojeg nas je mons. Ocariz obavještavao o svakom koraku rada, što nam je pomoglo da ga pratimo molitvom, kako nas je i tražio. Iz prve ruke sam mogla vidjeti Prelatovo povjerenje u Boga i brzinu u odgovaranju na ono što je Sveta Stolica tražila u svakom trenutku.

Prijedlog za prilagodbu omogućio nam je da prikupimo prijedloge svih članova koji su željeli sudjelovati i još jednom vidimo kako karizma i pravna dimenzija idu ruku pod ruku. Ta je namjera ostala stalna tijekom cijelog života osnivača Djela i, na neki način, Bog ju je želio ponovno

staviti u prvi plan na putu prema stotoj obljetnici.

Ne znamo kako će statuti ispasti, posebno zato što je dok smo bili u procesu revizije došlo do značajnih promjena u Zakoniku kanonskog prava u vezi s osobnim prelaturama, koje su sada izjednačene s klerikalnim udruženjem. Duh Djela je izrazito laički, iako i svećenici igraju temeljnu ulogu. Važno je da možemo u potpunosti živjeti svoj duh, koji ima ogroman potencijal za sadašnji svijet.

Razmišljanje o tome kako se karizma izražava u pravnim terminima također nam je pomoglo da prepoznamo aspekte koji su danas posebno značajni; područja u kojima smo pozvani dati konkretan doprinos Crkvi i društvu, poput shvaćanja rada kao sredstva susreta s Kristom i služenja drugima, te kao izraza svjetovnog karaktera naše karizme.

U svijetu koji se mijenja, povezanost s izvorom je važna, jer je ona osnova za kreativnu vjernost u našem osobnom odgovoru.

Ovaj intervju je objavljen u tiskanom izdanju časopisa *Mundo Cristiano* u kolovozu 2025.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/opus-dei-je-ono-sto-se-
dogada-u-zivotima-njegovih-clanova/](https://opusdei.org/hr-hr/article/opus-dei-je-ono-sto-se-dogada-u-zivotima-njegovih-clanova/)
(1.04.2026.)